

UIT DE BESTUURSHUT

"Je moet zeilen op de wind van vandaag"
"De wind van gisteren brengt je niet vooruit"
"De wind van morgen blijft misschien wel uit"
"Je moet zeilen op de wind van vandaag"
En: "Je moet roeien met de riemen die je hebt."

Dit geldt tegenwoordig wel haast voor alle verenigingen, mensen hebben het te druk met van alles en nog wat en hebben geen tijd meer voor het verenigingsleven. Of het nu sport of spel betreft we hebben er allemaal mee te maken. Ik heb gehoord dat zelfs sjoelvereniging "de platte schijf" uit Friesland last heeft van leegloop. Zo ook bij de Beneteau club. De laatste jaren hebben we veel in moeten leveren op het aantal leden en ook dit jaar regende het weer opzeggingen. Vooral op het moment dat we de contributienota's versturen realiseert zich men plotseling dat ze lid zijn van een club waarin zij geen enkele activiteit ontplooiën en zegt dus het lidmaatschap maar op. Ondanks het feit dat we dit jaar een aantal nieuwe leden mochten verwelkomen staat dit in geen enkele verhouding met elkaar. Je ziet het ook bij onze activiteiten, bij de "natte" evenementen komen er minder dan 10 boten aan de start en het zal u niet verbazen dat dit iedere keer dezelfde deelnemers zijn. Op zich heel gezellig met elkaar maar het bewijst eens te meer dat we maar een handjevol actieve leden hebben en de meerderheid "slaapt". Ik vraag me werkelijk af hoe lang we hiermee door moeten gaan. Nu ook Hans Piels, die jaren lang de kar getrokken heeft in de 1-mans evenementencommissie en waarvoor heel veel dank, te kennen heeft gegeven hiermee te willen stoppen, blijkt eens en te meer hoe afhankelijk de vereniging is van slechts een paar welwillende mensen. Commissies zijn niet meer te bemannen en ook voor het bestuur is nauwelijks of geen interesse vanuit de leden. Dit is iets wat mij grote zorgen baart en ik doe dan ook met klem een oproep aan alle leden zich af te vragen of zij iets voor de vereniging willen en/of kunnen betekenen. In de komende algemene ledenvergadering in het voorjaar van 2017 zullen we met z'n allen de koers van de club moeten bepalen, maar welke koers het ook wordt, geen enkel schip kan zonder bemanning.

In het verslag van de Beneteau Cup Noord kunt u lezen dat onze voorzitter, Evert Jochemsen, met hartklachten in het ziekenhuis was opgenomen. Inmiddels is hij geopereerd en nu aan het revalideren. Hij gaat goed vooruit en is weer in staat om de bestuursvergaderingen bij te wonen. Evengoed wensen wij dat het verdere herstel voorspoedig zal verlopen.

Edo de Visser - penningmeester

FIJNE FEESTDAGEN

Het bestuur van de Beneteau Club Nederland wenst u een fijne decembermaand, gezegende kerstdagen en een voorspoedig en gezond 2017. Komt allen naar de **NIEUWJAARSRECEPTIE op ZATERDAG 14 JANUARI** dan kan er getoast worden op het nieuwe jaar.

VAN DE REDACTIE

Een digitale Après Voile! De eerste. Voor de redactie wel gemakkelijk. We hoeven geen moeilijke keuzes te maken stukken in te korten of mooie foto's uit plaatsgebrek weglaten. Wij wensen jullie veel leesplezier en zien jullie commentaar op deze uitgave graag tegemoet. Uiteraard blijven jullie technische of toeristische bijdragen welkom, liefst met een mooie foto erbij.

Jan Huisman & Marga Visser (apresvoile@beneteauclub.nl)

IN DIT NUMMER

Uit de bestuurshut / Van de redactie	1
Beneteau Cup Noord	2
Beneteau Cup Zuid	3
Waar waren we	
Wandelaar in Bretagne	3
Oostzee	4
Scandinavië met de Beloega	4
Solo, thuis op zee	6
Vertrekkers	9
Harlingen - Ameland	9
Swingend door de Limfjord	9
Wandelaar weer thuis van Bretagne	11
Afsluitingstocht 2016 Andijk	12
Beneteau werfbezoek	13
Brandje onderweg	14

Nieuws van Serry	15
Agenda 2017	15

BENETEAU CUP NOORD

11 juni 2016

Als winnaar (en nieuw lid) presenteer ik hierbij het verslag van de Beneteau Cup Noord d.d.11-06-2016 in Medemblik.

Nadat ik in 2015 op het laatste moment door vrouw en zoon was teruggefloten om mee te doen aan de Cup bij Stavoren was ik dit jaar vastbesloten mee te doen. Er was een lang weekend vrij geregeld, mijn zoon Jetze uit Utrecht was vrijdag op tijd met de trein naar Leeuwarden gekomen en met zoon Sjaak was afgesproken dat hij zaterdag 10 juni op tijd in Medemblik zou aankomen. Vrienden uit Groningen zouden hem per auto brengen. Op vrijdagmiddag de 10e vertrokken Jetze en ik uit Makkum.

Wind ongeveer 7 knoop Noord zodat we om op te schieten naast groot de light runner Spi hesen. Kwart over 6 aankomst in de Oosterhaven waar al 5 Beneteaus lagen, later kwamen er nog 3 binnen en er lagen nog 2 in het Regattacentrum bleek later.

Totaal aantal deelnemers: 11 boten tussen de 28 en 42 voet. Na een gezellige borrel op de kade, waarbij Jan Douwe organisator vertegenwoordiger van Nova Yachting, ook nog arriveerde vanuit het Regattacentrum, gingen we nog voor middernacht te kool.

Palaver

Na ontbijt en briefing bleek er gelukkig meer wind te staan dan voorspeld: 6-8 knoop uit ZO zodat gekozen werd voor baan 7.

Wij waren met onze First 34.7 ingedeeld in de 2e startgroep samen met 40.7 De Ciel Bleu en OC40 Year en gingen vrijwel

gelijktijdig over de startlijn. Eerste rak naar sport D was in de wind. Onze First 34.7 kan met weinig wind nog steeds erg hoog aan de wind varen, zodat we dit rak al de boten uit de eerste startgroep voorbij waren.

Hierna de spi omhoog en met 7 knoop richting ton KrA en dan blijkt een spi, ondanks een apparent windhoek van 90 graad, nog steeds sneller dan een code0. Omdat het ronden van sport C verviel (deze stond nog niet op de kaart bij iedereen) kozen we voor het volgende rak weer voor fok en groot, maar achteraf zeg ik dat we met spi op hadden moeten gijpen. De oc 40 met zijn lichtweer zeil op een furler heeft het dan toch wat makkelijker en kon wat op ons goed maken op weg naar de laatste ronding. Gelukkig niet genoeg zodat we uiteindelijk met een kwartier voorsprong op nr 2 over de finish gingen. De vrienden van Sjaak, die hem uit Groningen gebracht hadden, waren voor het eerst mee op een scherp jacht en werden beloond met 1e plaats bij ons aan boord. Dit smaakt naar meer. Als eerste weer terug in de haven was het wachten op de overige deelnemers en toen tijdens een heerlijk diner in de 2 schouwtjes bleek dat we ook op gecorrigeerde tijd de eersten waren, kon mijn dag niet meer stuk omdat ik hiermee ook winnaar was van een prachtig TNG horloge.

Het lijkt de Admirals Cup wel, zeer royaal van de sponsor Nova Yachting! Zondag 11 juni moesten we weer terug naar Makkum met zijn 2-en, de wind weer bijna helemaal weggevallen en dan is het IJsselmeer vergeven van de vliegjes,

Jan Douwe (l) reikt de prijs uit

helaas. Dan hebben ze het bij de zuid Cup op het zoute Grevelingen toch wat beter. Maar dit was dan ook het enige minpuntje van een schitterend weekend. Veel dank aan de organisators bij de Beneteau Club en Nova Yachting!! Volgend jaar weer.

Koos Riede - Second First 34.7

DE UITSLAG

1. **Second First – Koos Riede**
2. **Year – Edo de Visser**
3. **Ciel Blue – Edwin van Ginkel**
4. **Ricorrenza – Evert Jochemsen**
5. **Piekant – Hans Piels**
6. **Blanchefleur – hr. Jautze**
7. **Good Life – Roland Hamacher**
8. **Ecco – Marius Kaptein**
9. **Vela – Arjen Weber**
10. **La Rafale – n.n.**
11. **Swing – Jan Huisman**

Roland Hamacher kreeg de aanmoedigingsprijs.

BENETEAU CUP ZUID

2 juli 2016

Het beloofde een mooi weekend te worden. De vooruitzichten waren goed, (meer dan) voldoende wind en weinig regen. Op vrijdagavond verzamelden 8 boten in Bruinisse voor de steigerborrel, aangeboden door Nova Yachting. Het deelnemersveld is in ieder geval groeiende in Zuid, er waren 3 nieuwe deelnemers. Zelfs een deelnemer uit Noord (Piekant, Oceanis 343) heeft deze Beneteau Cup Zuid aangewend om de boot naar de Zeeuwse wateren over te zeilen voor de vakantie. Een zeer goed initiatief! Daarbij heeft de Era Nova (Oceanis 31.1) ook dit weekend aangemerkt als start van de vakantie! Dan zaterdag 2 juli, de wedstrijddag is aangebroken. Na een prima ontbijt in de showroom, heeft de wedstrijdcommissie de baan en de start uitgelegd. Er werd gestart op handicap. Dit betekent dat er door diegene die als laatste starten ZaZoe, Marengo en Isala) en de zeer snel ogende First 35 (Allround), een inhaalrace gezeild moest worden (pursuit). Aan boord van de ZaZoe (First 47.7) was de stemming opperbest. Juist de 20+ knopen wind, is perfect voor dit schip. Zon, wind en een goede bemanning zorgden ervoor dat de diverse boten ingehaald werden. Maar het waaide wel hard en een rif moest worden gezet.

Complimenten aan de bemanning van de First Lady (First 40) die als oudste deelnemers hun mannetje/vrouwje hebben gestaan in deze, toch wel zware, omstandigheden. Ook op de andere boten

werd goed genavigeerd, boeien gerond, raffen gezet en genoten van de Grevelingen.

Er werden vele mijlen gevaren en mooie foto's gemaakt vanuit de rib.

En ja, de Piekant en Good Life (Oceanis 281) hadden het ook zwaar; ze moesten steeds zwaaien naar de andere deelnemers bij het inhalen..... (©). De Marengo, Isala, Era Nova en Allround hebben onderling een zeer spannende race gevaren. Ook de First Lady en Good Life hebben hard gestreden voor hun eindklassering.

Nadat alle boten gefinisht waren, werd de race volop in de diverse kuipen besproken. Het (voorkomen van) uit het roer lopen, het trimmen van de zeilen, wanneer het rif gestoken had moeten worden, het overstag gaan etc etc. Kortom, volop discussie en gezelligheid. Om 19.00 werd de barbecue aangestoken. Net als de borrel en het ontbijt, weer uitstekend verzorgd door Jan Douwe. Complimenten! Een spannende prijsuitreiking volgde, waarbij de ZaZoe als winnaar uit de bus kwam. Een prachtige prijs werd in ontvangst genomen en de dank uitgesproken aan Jan Douwe voor de prima organisatie.

Er werd nog even na geborreld, maar als gauw werden de kooien opgezocht om morgen weer op tijd te vertrekken naar de diverse thuishavens.

Het was een heerlijk weekend, met veel gezelligheid, nieuwe deelnemers en een

prima wedstrijd. Volgend jaar weer en hopen op nog meer deelnemers, want de Grevelingen is mooi vaarwater, zonder getij, dus ook geschikt voor deelnemers uit Noord (IJsselmeer).

Scarlet Oskam

ZaZoe – First 47.7

DE UITSLAG

1. ZaZoe	3.22.29
2. Marengo	3.36.52
3. Isala	3.37.38
4. Era Nova	3.38.36
5. Allround	3.39.20
6. First Lady	3.42.07
7. Good Life	3.43.15
8. Piekant	3.57.18

WANDELAAR IN BRETAGNE – 2 (vervolg AV juni 2016)

Na een kleine 14 dagen langs de kust van West Cotentin en Noord-Bretagne te hebben gezwoven zitten we nu weer op het spoor van de Normandier Willem de Veroveraar. Daarover verder meer.

We troffen de afgelopen twee weken i.h.a. rustig weer met nogal wat mistige dagen, waarbij de zon er moeite mee had om in de middag toch nog even door te breken. Maar we hebben nauwelijks regen of onweer gehad.

We bezochten uitsluitend Franse havens, de Engelse Channel Islands hebben we alleen vanuit de verte zien liggen. De mooie moderne jachthaven van St. Cast le Guildo was ons verste punt en Port Bail het meest authentiek : een gat in de duinenrij met daar achter een prachtig schorrengebied en een bij eb droogvallend haventje. Bij het afmeren in Port Bail viel mijn leesbril naast de boot in het water, normaalgesproken is dat einde verhaal, maar het werd laagwater en een uur later lag de bril zo voor het oprapen op de havenbodem. Overigens worden deze ondiepe haventjes niet helemaal overgelaten aan de spoelkracht van moeder natuur. Op tenminste drie plaatsen kwamen we (Hollandse)

baggeraars tegen.

Een voorval wat ons bijbleef was een asverstrooiing in de buurt van de vuurtoren van St. Malo. Tenminste vijf reddingboten waren er bij betrokken, dus waarschijnlijk was de overledene een SNSM-redder geweest. Al toeterend werden er rondjes gevaren om de plaats waar de as en de bloemen in zee waren gestrooid. Het deed ons wel wat.

De Iles Chausey is een schitterende groep rotseilanden in de baai van St. Malo, niet ver van de Mont St. Michel. Bij laagwater wordt het eilandgebied 100 keer zo groot door het tijverschil van 12 meter. Uiterst spectaculair en nergens anders te zien in Europa. We hebben daar een nacht op de rede gelegen, afgemeerd aan ankerboeien en zijn 's-middags met de rubberboot en buitenboordmotor naar de wal gegaan. Uitstappen op het strand en de rubberboot tegen een glibberige betonhelling omhoog sleuren (het zeewater stijgt immers pijlsnel). Dit ging ons minder goed af dan 20 jaar geleden, maar het lukte wel en de koffie in het (enige) hotel smaakte heerlijk.

Verder hebben we leuke ontmoetingen gehad met Nederlandse Kustzeilers die in 2013 samen met ons naar St. Petersburg zijn gevaren. Er zijn heel wat oude herinneringen opgehaald in de kuip.

Op dit moment liggen we in het middeleeuwse havenstadje Dives in de jachthaven met de naam "Port Guillaume".

De Normandische hertog Willem de Veroveraar rustte hier 950 jaar geleden zijn vloot uit voor de invasie van Engeland. De aanwezigheid van veel geschikt bos (nog steeds rijkelijk aanwezig op de heuvels in de omgeving) was belangrijk voor onderhoud en nieuwbouw van zijn schepen. Uiteindelijk vertrok zijn "armada" naar de Sommebaai, om van daaruit met 7000 medestrijders succesvol Engeland binnen te vallen en te veroveren. Een sterk staaltje zeemans- en krijgskunst wat sinds het begin van de jaartelling alleen de Romeinen gelukt was. Sindsdien hebben Philips de Tweede, Napoleon en Hitler eveneens een poging gedaan maar zij faalden jammerlijk. Wij volgen komende week zijn spoor naar de Sommebaai.

En begin juli zijn we weer terug in Nederland voor de familieunie in Vlissingen.

Ruud en Joke van Oers
a/b S.Y. Wandelaar – Oceanis 331
in Dives-Cabourg, France

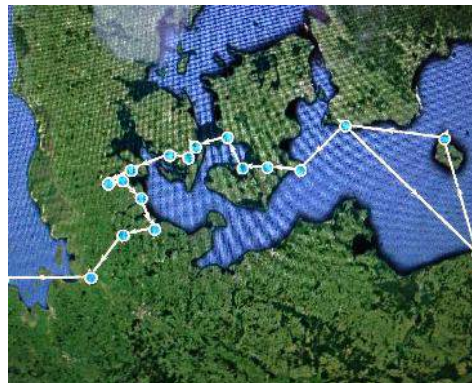
OOSTZEE

Met Ad en Ans Wensink naar de Oostzee

Wij Ad, Els en onze scheepshond Sjef zijn dit jaar met onze Beneteau Oceanis 390 de "Dusist Laguna" voor de vijfde keer enkele maanden naar de Oostzee geweest

1 juni zijn we vertrokken met de bedoeling om lekker buitenom dus Stellendam eruit en IJmuiden weer naar binnen en zo via Amsterdam, Friesland, Lauwersoog via het Duitse wad (Norderney) naar Brunsbüttel te varen.

Maar zoals gewoonlijk werkte het weer niet erg mee en zijn we binnendoor gegaan via Haarlem en daarna de route afgelegd, we zijn zelfs doorgevaren naar Delfzijl om vandaar uit achter Borkum en Just naar Norderney te varen. De route binnendoor is op zich wel mooi maar je moet erg veel de motor gebruiken en dat gaat op den duur tegenstaan, maar ja je wilt toch verder.

We kwamen zeilvrienden tegen die een zgn. Reisblog maakten voor het thuisfront en dat leek ons ook wel wat op 19 Juni ben ik ermee begonnen in het begin liep

het niet helemaal soepel maar dat ging toch steeds beter.

Nou leek het ons misschien wel leuk om de link naar het blog in de Apres Voile te plaatsen zodat jullie als je eens niets te doen hebt dit eens kan bekijken en een idee kunnen krijgen van het varen op de Oostzee.

https://www.pindat.com/reis/dagboek/ads_reisverhalen/4493/2016-05-31/2

We hebben via Nederland, (o)Duitsland, een stukje Polen, Bornholm, Zweden, Denemarken, (w)Duitsland, en weer terug naar huis in Brabant ons rondje gevaren.

We hopen dat jullie het leuk vinden. Het zijn wel veel verhalen maar we zijn dan ook bijna 3 maanden onderweg geweest. Groetjes en veel leesplezier

Ad, Els Wensink en een poot van Sjef
Dusist Laguna - Oceanis 390

SCANDINAVIË MET DE BELOEGA

Of... waarom je op die plotter moet blijven kijken

Een aantal jaren geleden zijn Ilse en ik een keer naar Oslo geweest als stedentrip. Dat was een lang weekend en toen viel ons de schoonheid van het zeilgebied al op. Prachtige bergen, mooie fjorden en heerlijk weer.

Omdat we dit jaar tijdens de zomervakantie er weer eens met de boot op uit wilden, leek het ons een goed idee om de koers naar het Noorden te verleggen.

Aangezien we maar drie weken vakantie in de zomerperiode tot onze beschikking hadden, besloten we om de boot al aan

het begin van het seizoen naar Noorwegen te brengen. We hebben gekozen voor Kristiansand omdat die stad zo'n beetje het zuidelijkste plaatsje van Noorwegen is dat ook over een luchthaven beschikt.

De bedoeling was om voorafgaand aan de zomervakantie een paar lange weekenden te gaan zeilen, maar dat is uiteindelijk bij maar één weekend gebleven.

Tijdens de zomervakantie zijn we, voornamelijk in dagtochten eerst naar Oslo en vervolgens via de Westkust van Zweden via Gotenburg naar Kopenhagen gevaren.

Omdat drie weken eigenlijk te kort is, zijn we vanuit Kopenhagen direct naar Nederland gevaren.

Op het NOK naar Brunsbüttel

Met één tussenstop/ overnachting in Brunsbüttel. Dit plaatsje is overigens in al z'n lelijkheid toch één van onze lievelingshavens. Er is altijd plaats. Je ligt er prachtig en je ziet vanuit je kuip op ongeveer 4 meter afstand de coasters langs je boot uit de sluis schuiven. Daarnaast is het meestal het eerste rustpunt na een lange dag of dagen varen.

Om een dag-tot-dag verslag van onze vakantie te voorkomen, hierbij een paar tips en zaken die ons zijn opgevallen.

- Scandinavië is een prachtig zeilgebied. Je kan steeds kiezen tussen wat ruimer water en meer beschut scharrelen door de scheren en tussen de eilanden. Dit is heerlijk gevarieerd met continue wisselende vergezichten. Het weer is er vaak prachtig en als dit niet het geval is kun je gauw de beschutting op zoeken van de vele, vele eilanden. Het stikt van de jachthavens

die redelijk goedkoop zijn en goede voorzieningen hebben.

- Het is hartstikke leuk om naar Oslo te varen. Je kan prachtig in het centrum van de stad liggen. Hou er wel rekening mee dat je een volle dag bezig bent om het Oslofjord door te komen en dat je dus ook weer een dag kwijt bent om terug te komen. En waar we overal rond de € 20,- - € 25,- kwijt waren voor een ligplaats, was dat in Oslo maar liefst € 60,- per nacht. Maar Oslo is een erg aantrekkelijke stad.
- De mooiste stukken zitten ten noorden van Göteborg. De mooie eilandjes, rotskusten, scheren bevinden zich ten noorden van Göteborg. Daaronder wordt de kust wat vlakker en zijn er ook iets minder havens.
- Kopenhagen is een feestje. Het is prachtig om Kopenhagen in te varen. De stad deed ons heel erg denken aan Amsterdam en je kan er gerust een aantal dagen blijven liggen. Wij hebben in Nijhavn gelegen. Als je de kans krijgt: probeer daar een plekje te vinden. Je ligt midden in de stad en hebt uitzicht op de prachtige, wereldberoemde gevels. De overige havens in de stad zijn overigens ook erg gezellig en niet al te ver van het centrum.

Haven Kopenhagen

- Drank is duur. Dat is natuurlijk bekend. Gelukkig daalt met iedere mijl die we dichterbij huis komen, de prijs van een

biertje. Om een beeld te geven. In Noorwegen betaal je € 9,- voor een biertje op een terras. Wij hadden gelukkig onze voorzorgsmaatregelen genomen en de boot helemaal afgeladen met blikjes bier en flessen wijn. De waterlijn lag wel wat lager, maar goed: je moet toch iets.

- Kristiansand is een goede plek om je boot 'vast' neer te leggen. Vanuit de luchthaven ben je met de bus of taxi in 20 minuten in de jachthaven. De jachthaven ligt redelijk beschut tussen wat bergen en de havenmeester is uiterst vriendelijk en let tijdens je afwezigheid goed op de boot.
- Een goede kaartenset en plotter of I-pad is erg belangrijk. Zoals gezegd. Een erg mooi zeilgebied, maar het stikt werkelijk van de rotsjes. En waar we in Nederland gek worden van alle (onverlichte) boeien, zijn ze in Noorwegen en Zweden erg spaarzaam met tonnen. De bewegwijzering (sectorlichten en 'handjes' die aangeven aan welke kant je moet passeren) zijn erg goed. Toch hebben wij voornamelijk op de plotter en I-pad gevaren. Alle rotsen zijn gelukkig goed in kaart gebracht en je kan dus veilig overal doorheen varen. Dit betekent echter wel dat je continu dient op te letten waar je vaart. Als je even rustig en onbekommerd wilt varen dan moet je echt 'naar buiten'. Helaas hebben wij één moment gehad waar onze aandacht verslapte en we dus een keer een rots hebben geschampt. Gelukkig slechts héél licht, maar voldoende om ons weer bij de les te houden.

Voor alle duidelijkheid: Scandinavië is een prachtig zeilgebied en een absolute aanrader. Wij gaan er in de toekomst zeker nog een keer terug komen en hopen dan ook de westkust van

Noorwegen te verkennen.

We hebben ook nog overwogen om de boot daar te laten en te laten overwinteren om een volgend seizoen weer te kunnen varen, maar we zagen wat op tegen het gereis en alle logistiek vandaar dat we haar toch maar weer terug naar Nederland hebben gehaald.

Johan en & Ilse van de Brink
Beloega Oceanis 40

SOLO, THUIS OP DE ZEE

7-8-9-10 september 2016

Het is vroeg in de ochtend, de zon komt nog net niet boven de horizon uit maar kleurt de lucht al mooi in alle schakeringen oranje en geel. De haven is stil, een enkele vogel fluit en in de kajuit zet ik een keteltje water op het vuur voor koffie. Het is zo ver, mijn doel voor dit jaar staat op het punt gerealiseerd te worden. Als het ontbijt achter de kiezen is en de warme koffie op is, ga ik bovendeks. De huik en de genua hoers gaan eraf en ik berg ze op in de bakskist. Alles wat ik aanpak is nog nat van de dauw en af en toe kruipt een spin snel weg om niet in het water te belanden door mijn toedoen. Sommige spinnen hebben pech en doen hun best om ergens weer op het droge te klimmen. Dan installeer ik de lazyjacks en bevestig ik de schoten aan de genua. De stootwillen berg ik op en ik leg daarna een 'snaai zak' klaar onder de buiskap en sluit de stuurautomaat aan. Voor de zekerheid zet ik binnen de koelkast uit en zet ik de accuschakelaar op 'lichtaccu'. Ik heb n.l. ooit een lege accu gehad doordat de koelkast uren bleef draaien en de stuurautomaat ook zijn dienst deed. Nog even het zwemvest aan, de PLB er aan vast en mijn lifeline leg ik klaar onder de buiskap. Dan is het zover, ik gooi los en manoeuvreer de box uit om het ruime sop te kiezen. De boot glijdt door het vlakke water van de haven en bij Kasteel Radboud ga ik stuurboord uit en zie het mooie, vlakke IJsselmeer. Er is nul komma nul wind en dat vind ik jammer. Dat wordt nog niet zeilen. Ik hoop op wind

later op de dag, maar Windguru laat zien dat die kans heel klein is. Toch geniet ik van de motor die pruttelt en het uitzicht: de opkomende rode zon, het vlakke water dat overgaat in de lucht en de horizon doet verdwijnen. Als er wind komt, dan is zuidwaarts gaan de beste optie dus zet ik koers naar het Naviduct.

In Enkhuizen gooi ik in de Compagnieshaven, voor de zekerheid, de tank nog even vol. Ik heb voldoende reservediesel aan boord om Engeland te halen, maar toch. Het geeft me een goed gevoel. Naast mij komt een schip met twee mannen aan boord, die ook willen tanken. Als ik even niet oplet, lopen ze door mijn kuip naar de wal om de andere dieselslang te pakken en via de kuip weer bij hen aan boord te brengen. Nou breekt mijn klomp! Ik word door de heren genegeerd. Ik vraag vriendelijk of ze voortaan langs het voordek willen gaan, dan geef ik de dieselslang wel aan. Ze tanken snel vol en vertrekken. Dan kan ik ook weg.

Het Naviduct is een makkie. Het licht gaat op groen als ik aan kom varen en het afmeren in de sluis gaat moeiteloos. Ik kies voor afmeren met gebruik van de midden bolder en sluit netjes aan achter mijn voorgangers en lig in no time goed. Op de midden bolder afmeren heeft als consequentie dat het schip met de punt iets de sluis in zwaaït, maar het is zo rustig dat het niet uitmaakt. Met meer wind en drukte kies ik meestal voor afmeren op de achter bolder en dan de motor in zijn voorruit, zodat de punt van het schip naar de walkant draait. Dat werkt altijd! Achter mij, aan bakboord, legt een schip vast bemand door een echtpaar. Hun manoeuvre verloopt niet soepel en voor de zekerheid hang ik toch

maar stootwillen aan de zijkant. Het doet me denken aan onze eerste jaren en eerste sluiservaring. Dat ging ook niet altijd even soepel...

Als ik het Markermeer op vaar, is er iets meer wind en ik hijs de zeilen. Het is zoeken naar wind en met een slingerkoers steven ik af op Amsterdam. Het gaat niet snel, dat hoeft ook niet want ik heb tijd genoeg. Vanavond wil ik in IJmuiden zijn om morgenvroeg weer uit te varen. Onderweg heb ik tijd genoeg om rustig te lunchen en na de lunch ga ik op het voordek zitten om te genieten van het zeilen en de natuur. De stuurautomaat doet zijn best en dat doet hij goed. De Schellingwouderbrug kostte me maar een kwartiertje wachten voordat er geschut ging worden en de Oranjesluis draaide als vanouds. Nog steeds is het schitterend weer en onder een late middagzon vaar ik het IJ op. Dit is een beslissingspunt. Het is inmiddels 18.00 uur en nog zeker zo'n twee uur varen naar IJmuiden. Ik ben moe, maar nog fit genoeg om door te gaan. Ik zie het mooie glazen huisje van de B&B van de Sixhaven, vaar langs de Amsterdam Tower met de schommel

erop, waar man, kinderen en ik volgende week naar toegaan. Even gauw een fotootje maken en doorvaren. Bij Loetje, Amsterdam Marina, zitten mensen in de zon te genieten en ik vaar ondertussen verder. De zon zakt verder en het is nog steeds druk op het Noordzeekanaal. Ik word zo'n anderhalf uur lang achtervolgd door een pont (!) en grote zeeschepen komen me tegemoet of halen me in. Goed stuurboordwal houden dus. Ik word afgeleid door een whatsappje en app antwoord terugdan kijk ik op.... ik schrik me een ongeluk....de pont bij Zaandam!! Op zo'n tien meter afstand van de varende pont kan ik gelukkig nog uitwijken en met de schrik in mijn lijf passeer ik de pont en baal dat ik me liet afleiden door de telefoon. Bij deze gaat de telefoon aan de kant, terwijl de piepjes duidelijk om aandacht vragen. Dat komt straks in de haven wel weer!

Na het passeren van de Velsertunnel is het rustig op het Noordzeekanaal. Het is inmiddels 19.45 uur en in de verte zie ik de sluis van IJmuiden. Ik roep de sluis op en de sluiswachter vraagt me vriendelijk door te varen en de lichten in de gaten te houden. Ik zie voor me lichte bolle 'dingen' in het water liggen en aan stuurboord de werkzaamheden van de nieuwe zeelsluis van IJmuiden. Ik nader de 'bollen' rustig en pas op het allerlaatste moment kan ik zien wat het zijn: gele soppige schuimbollen. Op zich geen punt om er doorheen te varen, maar ik neem het zekere voor het onzekere en probeer er zo goed mogelijk doorheen te laveren. Het valt me op hoe laat ik kan zien wat het zijn, zelfs met de verreijkster lukte me het niet de gele 'dingen' te identificeren. Het

lijkt wel schuim van een of andere chemische lozing in het kanaal, getsie! De lichten van de sluis gaan op groen en ik vaar soepel de sluis in. Eerst achter vast want van 'zoet naar zout gaat fout'. In no time ben ik geschut en dan komt de sluiswachter uit zijn huisje en gaat de trap af naar beneden. "Ahoi!" roept hij. "Je bent alleen zie ik nu. Waar ga je naar toe?" Ik vertel hem van mijn plan om een solo tocht van 200 nM te maken en dat ik in de Marina wil overnachten. "Ik wil wel met je mee!" roept hij naar beneden. "Spring aan boord!" zeg ik. Leuke vent, hij mag best meevaren. Gezellig toch?! Maar nee, hij blijft op zijn post en met een grote lach en een vriendelijke zwaai nemen we afscheid van elkaar. De lach blijft op mijn gezicht tot ik afmeer in de Marina en me laaf aan een kleine avondmaaltijd. Daarna rol ik m'n kooi in en val in een diepe slaap.

Dag twee

De wekker gaat om 05.45 uur. Het kost me moeite op te staan. Ik sliep zo lekker, maar het tij is niet geduldig en om halfzeven vaar ik de haven uit. De zon piept net boven de horizon uit als ik de zeilen gehesen heb en ik geniet van het kleurrijke schouwspel. Er is geen zeeschip te zien en ik ben de enige die vertrekt. Als ik de pieren gepasseerd ben, ga ik stuurboord uit. De oversteek naar de U.K. doe ik niet, ik was gisteren te moe en om dan 24 uur achter elkaar door te gaan, is me echt te veel.

Gezien de windverwachting op langere termijn, is het niet handig om dan maar eerst naar Scheveningen of Stellendam te zeilen en daarna weer noordwaarts, want het blijkt dat de wind draait over 24 uur wél naar het noorden draait en ik geen zin heb om alle etappes terug naar huis te kruisen. Dus het wordt Texel vandaag. Zeilen waar de wind je brengt. De wind is oost, 3 Bft en ik zeil zo ongelooflijk lekker dat het van mij nog dagen mag duren eer ik op Texel aankom. Ik geniet van de tocht en zes uur later nader ik Oudeschild. Als ik de gennoa wil inrollen, weigert de Furlex. Wel potverdrie, daar zit ik niet op te wachten. Ik besluit om buitengaats de boel te maken, maar ik krijg het niet voor elkaar. De furlex lijn zit onder de binnenrand van de trommel. Ik heb blijkbaar tóch het zeil te snel uitgerold, terwijl ik er zo op lette. Vreemd. Ik strijk de heleboel, berg het zeil op aan bakboord, zodat ik straks makkelijk aan stuurboord kan afmeren. In de passantenhaven van Oudeschild ziet een vriendelijke man me aankomen en hij pakt de lijnen aan. Hoe galant is dat! Deze vriendelijke meneer stelt zich voor als Albert en hij ligt met zijn schip voor een paar uurtjes in de haven om daarna weer naar Den Helder, zijn thuishaven, te zeilen. Hij stelt voor om samen met mij de Furlex te maken en in een half uurtje hebben we de boel gefikst. Samen hijsen we de gennoa weer en we kletsen nog wat. Nadat hij terug is gegaan naar zijn schip, ruim ik de boel op en haal uit de kajuit een flesje wijn als dank voor zijn hulp. Als ik naar zijn schip wil lopen, is hij al weg. Dat is jammer. Maar de wijn vindt zijn weg wel vandaag... Die nacht slaap ik weer als een os en de volgende morgen moet ik weer om 06.30 uur weg

om het goede tij te pakken naar Kornwerderzand.

Dag drie

De wind vanmorgen is super, NO vier Beaufort! Met mij vertrekken nog twee schepen om 06.30 uur. Het weer is wederom schitterend en met een humeur van een jong hertje dat weer mag gaan spelen, kies ik het ruime sop. In de haven van Oudeschild liggen op dit vroege uur de vissersschepen nog aan de kant en het dok is gevuld met een collega van hen waar nu al hard gewerkt wordt aan reparaties. Ik vaar de havenuitgang open en de weg is schoon om naar buiten te gaan. Het roer gaat bakboord uit en buiten de pieren hijs ik de zeilen. Dat doe ik altijd op de stuurautomaat, dan kan ik rustig werken en de boel voor elkaar maken. De snaaitas ligt ook weer klaar en de thermoskan met kokend water voor koffie ook. In Enkhuizen, na het tanken, had ik nog snel een goede zonnebril gekocht en daar ben ik zo blij mee. Elke dag straalt de zon volop en de zonnebril doet goed dienst! Al gauw pakt het tij het schip en ik zeil als een speer langs alle boeien. Ik gebruik de app "I Sailor" om de boeien te volgen, noteer waar ik ben (altijd, want een apparaat kan uitvallen) en voor ik het weet moet ik stuurboord uit om de Texelstroom te volgen. Whooo, dat gaat snel! Ik zeil langs de mosselvelden richting de Afsluitdijk en ga dan bakboord uit naar Kornwerderzand. Dan gebeurt het.... Ik hoor de straaljagers.... Ik zie ze niet.... Geluid gaat sneller dan licht.... Het geluid wordt sterker en sterker, elke keer als een straaljager overvliegt. Op een gegeven moment moet ik de vingers in mijn oren stoppen, zo'n herrie. Het lijkt wel of ze het op mijn voorstag gemunt

hebben! Na vijf straaljagers heb ik even rust, maar voor ik het weet zijn ze terug, vliegen ze m'n Windex er bijna af en even later zit er bijna eentje klem in mijn achterstag ;). Bulderend komen ze voorbij en mijn trommelvliezen begeven het bijna. Mannoman, wat een geweld en wat fantastisch om deze heren/dames zo voorbij te zien scheren. Ik weet er een te fotograferen. Het was handig geweest als ik ook oordoppen in de snaaitas had gestopt, maar dat staat dan voor en volgende keer op het lijstje. Ondertussen is de lucht strakblauw, zeil ik in korte broek en een hemdje (+ zwemvest en lifeline), smeer ik me in met factor 15 en is het wederom genieten geblazen. Voor September is het ongewoon warm! Als ik bij de sluis van Kornwerderzand afmeer, liggen er meer schepen te wachten om geschut te worden. Mijn achterbuurman lacht me toe terwijl hij onder het toeziend oog van zijn vrouw het water in duikt om af te koelen. "Dat kun jij niet doen hè" roept hij. "Nee, helaas!" roep ik. In mijn eentje duik ik het water niet in en om mijn schip onbemand achter te laten.

We wachten een half uurtje om geschut te worden en na de sluis kruis ik aan de wind naar Hindeloopen om daar te overnachten. Ook hier zijn weer vriendelijke mensen die een lijntje aanpakken (ik kan het ook prima zelf, maar dit is een uitstekende gelegenheid om een praatje te maken en dat vind ik altijd leuk!).

Dag vier

Bijna thuis. Ik app naar mijn man hoe laat ik vertrek, zodat hij op de steiger in onze thuishaven Medemblik staat als ik aankom (want dat vind ik zo fijn☺). De wind is

sinds gistermiddag gedraaid naar Z-ZW. Ik moet knijpen tegen de wind in en met een koers van 30 graden aan de wind zeil ik terug. Ik heb geen zin om te kruisen, dus ik kies ervoor om strak aan de wind te zeilen. Dan doe ik er maar iets langer over en al zeilende is dat geen punt, want zeilend op het water voel ik me thuis. Onderweg gebeuren er geen spannende dingen en alles verloopt rustig. Het is wel heerlijk zeilen, wind 4-5 Bft, bewolkte lucht met af en toe wat zon. De korte broek ligt weer in de kast en ik heb een vest aan. De stuurautomaat doet weer uitstekende dienst en de koffie smaakt goed onderweg. In de haven staat manlief te wachten en ik ben weer zo blij dat ik hem zie, want ik miste hem. Het doel is behaald: 150 nM solo is een feit. "En.. Is het bevallen?" hoor ik je vragen. Jazeker, het smaakt naar meer! "Doe je dan ook mee met de 200 mijl solo race en de Singlehanded?" vroeg iemand me. Nee, dat is niets voor mij. Ik hou van de ruimte, de leegte, het alleen zijn en de natuur.

**Milou Banklers a/b
z.s. Rolling Stone - First 325**

*That's what a ship is, you know
It's not just a keel and a hull and a deck
and sails,
that's what a ship needs.
But what a ship is... really is,
is freedom..*

Captain Jack Sparrow.

VERTREKKERS

Een van onze clubleden is een "vertrekker".

Peter Tilburgs met Annelies van Kleef en

hun twee poezen Odin en Freija

zijn al sinds mei vorig jaar met Skadi (Oceanis 40) onderweg. Via de Franse, Spaanse en Portugese kust ging het naar de Middellandse Zee.

Hun enthousiaste reisverhalen met prachtige foto's en wederwaardigheden zijn zeer inspirerend en kun je vinden op www.zeilschip-skadi.nl.

HARLINGEN - AMELAND

Over de wantijen

Hierbij nog enige info over de route via Kimstergat, Vingegat, Abt, Zwarte Haan en Kromme Balg van Harlingen naar Ameland. Afstand 24 mijl. Mooie route. Drie wantijen waarvan Kimstergat het minst diep is, n.l. NAP - 20 cm. Wij hadden er vandaag 1,20 m waterdiepte ongeveer een uur voor h.w. Dat klopt met de dieptestaat van Wadvaarders. Er was vandaag geen verhoging of verlaging, dat hebben we vooraf nog nagevraagd bij de Brandaris. Verderop zijn de wantijen

weliswaar iets dieper, maar wij troffen er toch 10 cm minder water dan we volgens de eerdergenoemde dieptestaat mochten verwachten. Dat was overigens geen echt probleem. Het gehele ondiepe traject over de z.g. Vlake van Oosterbierum is ongeveer 10 mijl lang dus passage met een 1 meter diepstekende O331 vraagt om nauwkeurig rekenwerk, goede timing en opschieten. Het was mede dankzij het mooie weer, weinig tot geen wind en enkele meeliggers een ontspannen tocht. We hebben zelfs onderweg nog gezwommen.

Hebben echter in Harlingen en ook hier in Nes watersporters gesproken die ondanks goed rekenwerk (beweren ze) toch hebben moeten "ploegen" om er door te geraken. Kortom het houdt niet over, dus niet doen met dood tij, maar zeker een keertje aan te bevelen met springtij en mooi weer.

Ruud en Joke van Oers
Wandelaar - Oceanis 331

SWINGEND DOOR DE LIMFJORD

Onze vakantie begint vroeg dit jaar. Vrijdag 17 juni zijn we al onderweg met een weersvoorspelling die redelijk positief is maar maandag na het weekend liggen we al verwaaid ... in Lauwersoog. Dat begint lekker.

Ons doel dit jaar is over de Noordzee naar Thyborøn te varen. Daar, in de kop van Jutland, begint de verbinding naar de Oostzee: de Limfjord die eindigt bij Hals aan de Oostzee. Het moet daar prachtig zijn met veel leuke baaitjes en eilandjes. We gaan een beetje tegen de draad in, want de meeste zeilers gaan door de Limfjord op de terugweg vanuit Zweden. Na de gebruikelijke tussenstops, Norderney en Helgoland (inmiddels voorzien van elektriciteit en water op de steiger), arriveren we op donderdag in Fano. De wind liet het in deze dagen afweten, maar je moet varen als het kan, dus is het gewoon veel motoren. Je komt wel ergens.

De haven van Fano is prima aan te lopen, ook voor diepstekende schepen rond hoog water, maar de haven zelf valt zo goed als droog. Gelukkig is dit voor ons met een kielmidzwaard en 1 m diepgang geen probleem.

Dat droogvallen stond dus niet in de almanak alhoewel ze misschien bedoelden dat je vlak voor de jachthaven aan de kademuur kunt liggen. Fano is een prachtig eiland tegenover Esbjerg met in het zuiden het tot mooiste dorp van Denemarken uitgeroepen Sønderho. Vrijwel allemaal boerderijtjes in met riet gedekt.

Op de terugweg fietsen we de mist in die uit zee is komen opzetten en wordt het frisjes maar onze eerste toeristische dag kan toch niet meer stuk.

De volgende dag gaan we heel vroeg op weg. Jan kijkt nog even op de dieselmeter en constateert dat we niet genoeg hebben om op de motor (nl. wind tegen) naar Thyborøn te varen. Als we dan onderweg zijn, met 1,5 uur vertraging omdat het bunkerstation in Esbjerg niet open was en

Met jerrycans en vouwfiets tanken in Esbjerg

we dus naar een benzinestation moeten, gaat het wel voorspoedig. Halverwege kijkt Jan nog eens op de buienradar (gelukkig internetverbinding) en constateert dat het slechte weer er veel sneller aankomt dan verwacht. We liggen

vlak voor Hvide Sande en besluiten om daar naar binnen te gaan.

Hvide Sande – schip dat windmolens bouwt

Twee dagen verwaaid in een haventje met twee steigers van zo'n 25 meter lang. Niet veel dus, maar er is elektriciteit, water en een supertje in de buurt. Dit was de betere keus want onze ETA in Thyborøn zou rond middernacht geweest zijn. Niet fijn met inmiddels heel veel wind tegen, de bijbehorende zee en boeien bij de invaart van de fjord die zo klein zijn dat je ze zelfs bij prima weer en zee nauwelijks kunt zien. Dat bleek toen we er een paar dagen later naar toe konden.

Donkere wolken boven Lemvig

Inmiddels is het dinsdag 28 juni. Het gaat toch minder vlot dan gedacht. Bovendien hadden we ons een beetje verkeken op de afstand naar Thyborøn. Maar... we kunnen weer verder. Zowaar een beetje

motorzeilend. Als we de fjord invaren gaan we meteen door naar Lemvig, een van de grotere plaatsen waar we ook de tank weer kunnen vullen.

De volgende dag naar Jedingo, een klein eilandje. Jan pompt de bijboot op en probeert onze nieuwe elektrische buitenboord motor, Torqeedo. Wat een genot, meteen starten, voldoende pit en weinig herrie. Ook hier zijn woensdagavond-wedstrijden. Er wordt in prachtige overnaadse bootjes gevaren door oud en jong, met moeders bij de mast.

Veel tijd te verliezen hebben we niet dus we gaan door naar Thisted in het noordwesten van de fjord. We kunnen zowaar zeilen hoewel de wind weer hard is maar in zo'n fjord vaar je toch redelijk beschut. Het is werkelijk fantastisch, we gaan hard en hoog, want er zijn nauwelijks golven. Jammer dat we daar niet kunnen genieten van bv. ankeren in een leuk baaitje en dan bbq-en. Teveel wind en te koud. In Thisted (wat een saaie stad) liggen we weer twee dagen te wachten. Jan informeert zijn werk dat hij zijn "waaizeek" (= 5^e week vakantie) echt nodig heeft. Via Aalborg (de hoofdstad van Jutland met enige allure en met verschillende architectuur) en Hals komen we op het Kattegat en gaan we al weer naar het zuiden via de Grote Belt.

Ons weer in Denemarken

Met tussenstops in Grenå, Samsø, Nyborg en Lundeberg op Fyn, en Marstall liggen we woensdag 13 juli midden in het NOK in Rendsburg. We hebben, vandaag althans, eindelijk vakantieweer en het terras zit vol. Ook wij strijken er neer en krijgen een heerlijke maaltijd voorgeschoteld. Dit hadden we vaker willen hebben. Het weer en dit soort gezelligheid hebben we in Denemarken niet gehad.

Het NOK is, zeker als het regent, geen pretje maar onze super de luxe kiptent bewijst goede diensten. Tegen de tijd dat we in Brunsbüttel aankomen trekken we toch maar even de pakken aan. Nodig is het niet want het is inmiddels droog.

Zeehonden in Cuxhaven voor een middagdutje

Als we op zaterdag in de sluis liggen voor de overtocht naar Cuxhaven weigert de motor te starten. Jan probeert van alles maar het wordt toch een sleepje met een motorboot terug naar de haven van Brunsbüttel. De startaccu had het loodje gelegd. Gelukkig is de bouwmarkt tot 5 uur open en Jan weet daar een accu te scoren. Met het geleende boodschappenkarretje plus plattegrond

was het gelukkig niet heel erg om ruim een half uur in de motregen met een accu te slepen. Zondag gaan we met een hele groep dan toch naar Cuxhaven. Er zit een weergaatje aan te komen waarmee we de Elbe af kunnen.

Met volle maan, die zich helaas te veel achter de wolken schuilhield, maken we maandagnacht om 3 uur de touwtjes los en varen samen op met een Bavaria 32 naar Nederland. Nauwelijks wind dus de motor bewijst weer goede diensten. Er blijkt nog een derde boot met ons mee te varen en die krijgt boven Norderney motorpech. Er waren, mede door het zeer rustige weer, heel veel boten onderweg en dan blijkt dat iedereen wil helpen. Lang leve de marifoon. Ergens boven Borkum is de wind gedraaid en is toegenomen maar deze zit dan pal achter. Dat helpt ons ook. Het laatste stuk door het Westgat naar Lauwersoog lukt het met een paar slagen tot vlak voor de haven te zeilen. Dit hadden we de hele vakantie nauwelijks kunnen doen. Als kers op de taart is onze laatste dag ook nog eens super. Na twee dagen motoren door Friesland kunnen we zeilend van Harlingen terug naar Enkhuizen.

Ons doel is bereikt, we hebben een prachtige reis gemaakt, maar... in 5 weken is het een heel eind, ruim 920 mijl, en dat is ons toch wel tegengevallen. Zeker als je het alleen met dagtochten wilt doen zoals wij en ook veel moet motoren. Conclusie is ook dat we de Limfjord zeker nog eens gaan bezoeken maar pas als we de tijd aan ons zelf hebben. Een mooi vooruitzicht.

Jan Huisman en Marga Visser
Swing - Oceanis 331

WANDELAAR WEER THUIS VAN BRETAGNE

Na een zeereis van een kleine 6 weken ligt de Wandelaar weer op zijn vaste plek in Benedensas. Door de zeer voorspoedig verlopen terugreis uit Frankrijk zijn we enkele dagen eerder dan gepland in de thuishaven beland. Het wisselvallige weer nodigde ook niet uit om langer aan de Belgische kust of in Zeeland te blijven hangen. Wel hebben we in Nieuwpoort nog leuk gefietst langs de "frontzate", het gebied tussen het riviertje de IJzer en de spoordijk van de oude lijn Nieuwpoort-Dixmuide. In de Eerste Wereldoorlog was dit gebied onder water gezet en vormde 4 jaar lang het westfront waar Duitsers en geallieerden elkaar fanatiek bevochten. Er is nog veel te zien van deze tragische periode. Terugkijkend hebben we best geluk gehad met wind mee op zowel de heenreis als de terugreis. Ook fysiek is het zeilen dan veel minder zwaar. Ik kan dat illustreren met het volgende aardige voorbeeld: Vorige zomer hebben we vrijwel exact dezelfde reis gemaakt met zijn tweeën, waarbij de windomstandigheden echter minder gunstig waren. Nu val ik tijdens zeilvakanties (ondanks de voortreffelijke maaltijden die Joke in de kombuis bereidt) altijd wat af. Vorig jaar was die gewichtsafname een kleine 3 kilo en dit jaar "slechts" 1,5 kilo, kortom tijdens deze reis heb ik gewoon minder hard hoeven te werken! Op de foto is te zien hoe relaxt het "voor de wind" op zee toegaat.

Zoals in vorig verslag al vermeld wilden we op de terugreis het spoor van Willem de Veroveraar volgen naar de Sommebaai. Dat is ons echter niet gelukt omdat zeilend ter hoogte van deze baai een drijvend stuk visnet achter het stuurboordroer bleef hangen, dat zich tot overmaat van ramp ook in de schroef draaide. Dus met een slecht bestuurbare boot en alleen met windkracht moesten we proberen een haven te bereiken (of de reddingboot op te roepen, maar dat was onze eer te na). De diepe en brede buitenhaven van Boulogne is dan veel geschikter dan de ondiepe en kronkelige Somme-delta. Maar Boulogne was nog 20 mijl ver en de zuidwestenwind nam steeds verder af. Met veel moeite lukte het om in de aanwezige hoge zeegang onze grote gennaker te hijsen en die bracht de Wandelaar (+ ongewenste aanhang) tijdig, dus voordat de stroom kenterde, tot in de genoemde buitenhaven. Een passerende Belgische zeiler met een Bénéteau First 40.7 sleepte ons vervolgens naar de jachthaven, waar de gewaarschuwde havenmeester een krappe box aan lagerwal, waar ook nog eens veel stroom in stond, voor ons in petto had. Ongetwijfeld goed bedoeld maar niet

getuigend van enig inzicht in onze beperkte manoeuvreerbaarheid. Met hulp van omstanders de kreupele boot daarom buiten-op afgemeerd naast een aardig en behulpzaam Zwitsers stel. Eenmaal veilig vastgeknoopt, dook ik vroeger in dergelijke situaties met surfpak en scherp mes zelf onder de boot om de zaak te klaren, maar het vieze en koude havenwater, plus het uitdrukkelijke verbod van Joke (denk aan je hart!) leidde al snel tot het besluit een professionele duiker in te huren. Die kwam dezelfde avond nog en had slechts een minuut nodig om de boel los te snijden en te constateren dat er geen schade aan schroef en roer te zien was. Het stuk net bleek niettemin onverwacht groot en naar schatting ongeveer 25 kilo (!!) te wegen.

De "havensleepdienst" hebben we op zijn Frans beloond met een mooie tas gevuld met enkele flessen goede wijn en enige doosjes camembert, waar onze Belgische redder zeer verguld mee was. Mijn denkbeelden over Franse vissers en de zorg voor het zeemilieu zijn er al met al niet beter op geworden. Een leukere ontmoeting hadden we in het Noord Franse Gravelines met een zeilschipper die zich voorstelde als de bootsman van de "Wandelaar". Hij bleek in het dagelijks leven werkzaam op de grote loodsboot met dezelfde naam, die dag en nacht op post ligt voor de kust van

Oostende. Vanaf dat schip worden zeeloodsen overgezet op koopvaardischepen die via de Wielingen de Westerschelde opvaren. In Vlissingen worden deze zeeloodsen verwisseld voor rivierloodsen die dan meevaren tot Antwerpen. Uiteraard was hij (in tegenstelling tot de meeste Nederlanders) wel op de hoogte van de herkomst van de roemruchte naam "Wandelaar", n.l. een (inmiddels weggebaggerde) zandbank ter hoogte van Zeebrugge.

Concluderend: Een mooie reis, die we dit jaar ondanks de moeizame start toch hebben kunnen maken. Met dank aan allen die ons daarbij fysiek of moreel hebben gesteund.

Ruud en Joke van Oers
Wandelaar Oceanis 331

AFSLUITINGSTOCHT 2016 ANDIJK

Genietend van een ontbijtje in de kuip in de zon kan ik maar 1 ding zeggen; het was weer een gezellig weekend met de BCN.

Dat op 7 oktober om 21.00 uur begon met de steigerborrel in *Restaurant 1619* in de haven van Andijk. Alle schippers en bemanningen, van de boten die zich hadden aangemeld, waren er en het gonsde van de verhalen over voorafgaande BCN tochten, vakanties en wat de plannen waren als je de loterij zou winnen. Ook het weer van de volgende dag was onderwerp van gesprek net als de tijd van het palaver.

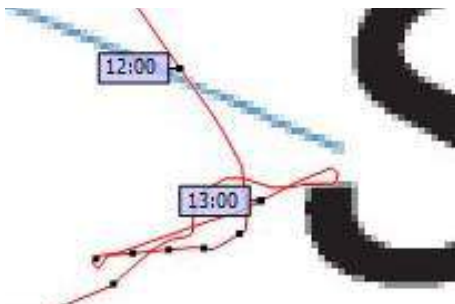
Het eerste zorgde ervoor dat de starttijd met een half uur werd vervroegd, later op

de dag zou de wind afnemen en zelfs helemaal wegvallen. De palavertijd werd verschoven naar half 10. Hé, de volgende dag was wel een zaterdag hoor. Het is de hele week al vroeg. Evert Jochemsen, die de volgende dag pas bij het palaver aanwezig zou zijn en alles voor de wedstrijd mee zou nemen werd hiervan op de hoogte gebracht en vond dat half uur later wel lekker. Dan kon hij wat langer in bed blijven.

Zaterdagochtend bij het palaver was hij er echter helemaal niet. Hans Piels had contact gehad met zijn vrouw en liet weten dat Evert 's nachts in het ziekenhuis was opgenomen met hartklachten. Gelukkig niet in levensgevaar maar hij moet wel een aantal operaties ondergaan. Na dit nieuws moest er geïmproviseerd worden. Hans had al een wedstrijdroute bedachte en Edo Visser, van de Year, vormde samen met het rode baken op het havenhoofd de startlijn. Iedereen zou tegelijk starten waarna Edo 5 minuten later aan de wedstrijd begon. Een finishlijn was er niet, bij de laatste ton moest iedereen zijn eindtijd noteren. Later werd besloten dat bij iedere ton de tijd genoteerd moest worden. De windvoorspellingen van Guru en Finder zorgden bij alle deelnemers voor gemengde gevoelens over het uitzien van de wedstrijd.

Edo had gezorgd voor een ruime startlijn en om half 11 was de wedstrijd begonnen. Met zijn allen richting "Hop zuid" onder de Kreupel. De Ciel Blue ging er als een speer vandoor en ronde hem als eerste. Uiteindelijk heeft iedereen deze 1^e ton gerond. Daarna werd het een ware uitputtingsslag.

Geen voortgang!

De Guru kreeg gelijk. De wind ging van 8 naar 5 naar 2 knopen en het grote drijven was begonnen. Op het IJsselmeer waren meerdere wedstrijden aan de gang en overall zag je schepen met vol tuig die niet of nauwelijks vooruitkwamen. Net als wij. Om 13.00 uur nam de wedstrijdcommissie de beslissing op de wedstrijd af te blazen. 2½ uur na het startsein hadden de meeste schepen de 2^e ton, op 4,3 mijl vanaf de startlijn, nog lang niet bereikt. Gelukkig scheen de zon.

Terug in de haven werd er opgeruimd, geborrelt en gewandeld. Op de dijk bij Andijk loopt een soort "laarzenpad" waarbij bij elke laars op een stok foto's en verhalen over Andijk staan.

In *Restaurant 1619* werd om 19.30 uur aan geschoven aan 2 lange tafels. Voor het 3 gangen menu was er keuze uit 2 voor-, 3 hoofd- en 2 nagerechten. Goed verzorgd en lekker. Joke Kant had een kaart gekocht voor Evert en liet deze rondgaan zodat iedereen zijn naam erop kon schrijven. Zij zou de kaart dan later posten.

"Gezelligheid kent geen tijd" en het was dan ook 23.30 uur voordat we het in de gaten hadden. Ondanks dat het geen enerverende dag was waren we de hele dag bezig en buiten geweest en een uurtje slapen was dan ook geen straf om dan vanmorgen weer wakker te worden met een heerlijk zonnetje in de kuip zodat we konden genieten van een ontbijtje,

in de kuip in de zon.

Arjen en Ilse Weber
Vela Oceanis 331

BENETEAU WERFBEZOEK

3 november 2016

Met 15 personen zijn we op bezoek geweest bij de Beneteau werf in St. Gilles Croix de Vie. Na een lange reisdag komt iedereen in het Hotel Le Ceitya bijeen. Waarna we om 20:00 uur gaan we naar een restaurant aan het water om er een uitgebreid diner te nuttigen. Niemand maakt het die dag laat, moe van de reis. Behalve Johan want die komt laat met de trein in Nantes waar Ilse 's-middags al een auto heeft gehuurd en in een parkeergarage heeft achtergelaten. Donderdag worden we ontvangen in het nieuwe hoofdkantoor van Beneteau door Jean-Pierre, die verder onze man van de dag is. Na een inleidend praatje over de oprichting en het ontstaan van de werf tot de wereldwijde organisatie die het nu is geworden, gaan we terug naar het dorp voor een bezoek aan de woodfactory. Hier

zien we hoe al het houtwerk wordt gezaagd en verwerkt tot een passend bouw pakket. Mooi om te zien is hoe de ronde panelen en hoekstukken worden samengesteld met hele dunne stroken hout die op elkaar worden gelijmd en onder druk worden geperst in de juiste vorm en door middel van een elektronenstroom worden gedroogd. Alle panelen voor een boot worden in karren verzameld en er zijn wel 20 karren met planken nodig voor één boot. Dan is het tijd voor een Franse lunch die weer in het dorp bij de haven plaatsvindt en 2 uur duurt.

's-Middags gaan we naar de boten fabriek waar de grote exemplaren worden gebouwd. Bij aankomst is het polyester al te ruiken door de grote afzuiginstallaties. Binnen in de hal zien we de mallen van de schepen in aanbouw, hier wordt voor de rompen nog gewerkt volgens de lay-up methode. De meeste mensen werken zonder masker. Onbegrijpelijk want het is een behoorlijk ongezonde lucht waarin ze moeten werken. Ze krijgen e.e.a. wel aangeboden maar ze zijn niet verplicht de maskers op te zetten.

Na de gelcoat wordt de mal ingespoten met hars waarna er polyester matten worden opgelegd en aangerold, waarna het proces zich een aantal keren herhaalt. De dekken werden volgens een vacuüm proces vervaardigd waarbij alles luchtdicht wordt afgeplakt en wordt er hars door vacuüm in het polyester gezogen, hierdoor ontstaat er een goede gelijkmatige vulling.

De rompen worden later verlijmd met de binnen mallen net als de dekken. Dan gaan de rompen naar een andere hal en worden alle componenten zoals motor, watertanks, afsluiters, pompen, elektrische installatie, verwarming, etcetera ingebouwd.

Ook de kasten en al het andere "houtwerk" worden in elkaar gezet en staan te wachten tot ze er zo in worden gehesen. Zowel zeil- als motorboten worden op deze manier in elkaar gezet. Twee Oceanis 62 lagen er al in een vergevorderd stadium, één al met het dek er boven gehangen op ca 20 cm boven de romp. Er moest toch nog hier en daar wat passend gemaakt worden voor het dek op

de romp kon worden geplakt en geschroefd.

Na een bezichtiging van een OC 60 was het einde aangekomen van het werfbezoek. Een aantal keerde al weer huiswaarts of had een andere bestemming, de rest bleef nog een nachtje om de volgende dag pas te vertrekken.

Een indrukwekkend bezoek dat de lange reis meer dan de moeite waard was. Met dank aan Jan Douwe Wietsma van Nova Yachting die e.e.a. met Beneteau Frankrijk geregeld heeft.

Hans Piels

Voor meer foto's zie onze website.

BRANDJE ONDERWEG!

Ook de redactie is naar Frankrijk geweest. Wij waren al op dinsdag vertrokken met een tussenstop 100 km boven Parijs in Roye. Dat leek ons wel handig dan heb je niet zo'n lange reisdag en vermijd je ook nog de files hier en daar en hopelijk vooral die bij Parijs. Maar helaas, we doen er anderhalf uur langer over om rond Parijs te komen. Het gaat echt stapvoets. De oorzaak "een brandje".

's-Avonds in het hotel blijken Jack en Nenna zo ongeveer ooggetuigen te zijn geweest.

"Het ongeluk was vooral heftig door de enorme vlammen. Het leek alsof de weg in de fik stond en het was bovendien een tankauto... waarvan slechts de cabine in de fik stond maar je denkt toch... wat zit er in de tank. Wij werden er langs gedirigeerd want anders kon de brandweer er niet bijkomen."

Toen wij er langs konden bleek de hele cabine volledig uitgebrand te zijn en ook van de banden was niets over. Als we er dan eindelijk voorbij zijn gaat alles voorspoedig.

NIEUWS VAN SERRY UIT LOOSDRECHT!

Sinds augustus 2016 is Serry, Jachtwerf & Jachtmakelaardij opnieuw (sub)dealer geworden van Beneteau zeiljachten.

Noodgedwongen, door de ziekte van Arnoud Warnars, hebben wij in 2006 afstand gedaan van de verkoop van Beneteau zeiljachten. We zijn blij dat we nu 10 jaar later Beneteau opnieuw vertegenwoordigen. Na wat omzwervingen (o.a. verkoop Dufour zeiljachten, waar voor ons de toekomst niet ligt), zijn wij terug bij ons vertrouwde merk.

In week 51 verwachten wij onze eerste Beneteau zeiljacht, type Oceanis 35.1 in Loosdrecht.

U bent van harte welkom om deze splinternieuwe boot bij ons te komen bezichtigen en er volgen er natuurlijk meer! Wij informeren u met veel plezier en enthousiasme over de gehele Beneteau motorjachten en zeiljachten-range.

Naast de verkoop van het Beneteau-merk voeren wij o.a. de merken Zodiac, Yanmar en Yamaha. Tevens zijn wij al jaren actief op het gebied van jachtmakelaardij en jachtservice.

U bent meer dan welkom in Loosdrecht! Het Serry team ontvangt u graag.

AGENDA 2017

14 januari	Nieuwjaarsreceptie Restaurant Marnemoende IJsselstein
14 maart	Algemene ledenvergadering Loosdrecht
27 april-29 april	Koningstocht Noord vanuit Enkhuizen
27 april-29 april	Koningstocht Zuid startplaats n.t.b.
13 mei	Beneteau Cup Zuid Bruinisse
11 juni	Beneteau Cup Noord Medemblik
7 okt.	Afsluitingstocht Noord vanuit Andijk

COLOFON

Bestuur

Voorzitter - Evert Jochemsen
Secretaris - Arjen Weber
Penningmeester - Edo de Visser
Evenementen - Hans Piels
Wedstrijden - Henri van Blerk
Correspondentie:
secretaris@beneteauclub.nl

Redactie

Jan Huisman en Marga Visser
apresvoile@beneteauclub.nl

We zijn ook te vinden op

@BenclubNed

Beneteau Club Nederland

www.beneteauclub.nl